

dosarul nr. 2ra-1211/18

prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău

Judecătorul: O. Cojocaru

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecători: V. Clima, E.Palanciuc, N. Vascan

ÎNCHEIERE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,

judecătorul

judecători

Svetlana Filincova,

Victor Burduh,

Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Firma de Producție și Comerț „Confort” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Iurașco Cristian împotriva Firmei de Producție și Comerț „Confort” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017,

C O N S T A T Ă :

La 16 septembrie 2016, Iurașco Cristian a depus cerere de chemare în judecată împotriva Firmei de Producție și Comerț „Confort” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare FPC „Confort” SRL) cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că are studii de tâmplar universal și activitatea lui profesională este strâns legată de studiile pe care le-a obținut. Astfel, Iurașco Cristian a menționat că la 03 august 2015, s-a angajat la fabrica de mobilă FPC „Confort” SRL, fiind încheiat contractul individual de muncă nr. 07/08 din 03 august 2015. Conform ordinului din 03 august 2015, semnat de directorul general al FPC „Confort” SRL, salariul lunar stabilit reclamantului fiind de 2515 lei.

Reclamantul a indicat că la 13 august 2015, de la conducătorul său, FPC „Confort” SRL, a primit un set de piese ce urmau a fi prelucrate la strung, dar

aceste piese nu erau însoțite de șablonul de protecție, astfel în jurul orei mesei, din cauza neasigurării securității muncii, s-a produs accidentul de muncă, în rezultatul căruia mâna stângă a reclamantului Iurașco Cristian a fost direcționată către cuțitul așchiator, iar în rezultat, i-a fost tăiat de tot degetul cel mare și adânc palma și parțial degetul arătător al mâinii stângi. Conform pct. 8 al procesului-verbal nr. 11 din 17 august 2015 privind cercetarea accidentului de muncă cu incapacitate temporară de muncă, întocmit de membrii Comisiei, în componența: Merenco Igor, Garaba Ion, Plămădeală Gheorghe, Pirojcov Alexandru și Sprîncean Mihail, s-au constatat persoanele care au încălcat prevederile actelor legislative și altor acte normative din domeniul muncii și anume, șeful de secție croire și pregătire a detaliilor din lemn FPC "Confort" SRL, Plămădeală Gheorghe, care a admis efectuarea lucrărilor fără controlul și supravegherea sarcinii de muncă a operatorului Iurașco Cristian, la serviciu și nu a luat măsurile necesare pentru îndeplinirea securității și sănătății în muncă și pentru prevenirea riscurilor profesionale, prin ce a încălcat prevederile art. 10 alin. (1) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 18 iulie 2008.

Reclamantul a relevat că conform răspunsului primit de la Inspectoratul de Stat al Muncii din 09 noiembrie 2015, a fost informat că în rezultatul examinării materialelor anexate și concluziilor stabilite în procesul-verbal de cercetare a accidentului de muncă, a fost indicat că persoana vinovată de producerea accidentului de muncă este Plămădeală Gheorghe, șef de secție croire și pregătire a detaliilor din lemn al pârâtei FPC "Confort" SRL. Potrivit extrasului din Fișa Medicală a bolnavului de staționar nr. XXXXXX, întocmit pe numele lui Iurașco Cristian, ultimul se consideră bolnav din data de 13 august 2015, când a suferit un traumatism la serviciu, fiind internat de urgență la IMSP IMU în secția microchirurgie cu diagnosticul: XXXXXX. Iar, conform certificatului de stabilire a procentului pierderii capacității de muncă, ca urmare a accidentului de muncă, eliberat pe numele lui Iurașco Cristian de către Consiliul Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă, s-a stabilit că procentul pierderii capacității de muncă a acestuia este de 45%, ca rezultat al accidentului de muncă produs. Același procentaj al pierderii capacității de muncă de 45%, este stabilit în privința reclamantului și prin certificatul de dezabilitate și capacitate de muncă.

Iurașco Cristian a indicat că, conform scrisorii Ministerului Muncii, Protecției Sociale și a Familiei din 18 mai 2016, a fost informat despre faptul că în baza prevederilor art. 18 alin. (1) din Legea securității și sănătății în muncă din 10 iulie 2008, lucrătorului căruia i s-a stabilit gradul de reducere a capacității de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale i se plătește, din contul unității care poartă vina pentru accidentul de muncă sau pentru boala profesională, pe lângă despăgubirea stabilită de lege, o indemnizație unică, luându-se ca bază salariul mediu lunar pe țară, pentru fiecare procent de pierdere a

capacității de muncă, dar nu mai puțin de un salariu anual al accidentatului. Iar conform informației primite de la Biroul Național de Statistică, salariul mediu al unui salariat din economia națională în luna mai 2016, constituia suma în mărime de 4863,9 lei.

Reclamantul a precizat că la 07 septembrie 2015, a depus prima cerere prealabilă în adresa Firmei de Producție și Comerț „Confort” SRL, prin care a solicitat încasarea sumei de 1000 lei, pentru 3 ședințe la psiholog; salariul lunar cu care a fost angajat în funcție până la reabilitarea definitivă; suma de 15000 lei pentru cheltuielile de reabilitare; cu acordarea unei alte funcții în cadrul companiei, decât lucrul la mașina de frezat lemn; achitarea prejudiciului moral în mărime de 200000 lei. La 25 septembrie 2015, conducerea FPC „Confort” SRL a expediat răspuns reclamantului prin care i-a refuzat în satisfacerea cerințelor indicate în cererea prealabilă.

Iurașco Cristian a menționat că la 08 aprilie 2016, avocatul Maxim Belinschi în interesele sale s-a adresat conducerii FPC „Confort” SRL cu o nouă cerere prealabilă, prin care a solicitat achitarea în beneficiul său a 75% din salariul de 2515 lei, pentru primele 3 luni de zile de incapacitate temporară de muncă/șomaj tehnic, iar în caz dacă starea sănătății se va ameliora în decursul a 3 luni de zile, să i se achite suma salariului deplin în mărime de 2515 lei, pentru aflarea sa în perioada incapacității de muncă/șomajului tehnic, până la revenirea la capacitate de muncă; achitarea în favoarea sa a tuturor cheltuielilor medicale și materiale suportate, în legătură cu restabilirea sănătății și psihicului; achitarea prejudiciului moral în mărime de 200000 lei, în legătură cu pierderea capacității de muncă în proporție de 45%, din cauza accidentului de muncă produs.

Reclamantul a indicat că la 03 mai 2016, a primit răspuns la cererea prealabilă din 08 aprilie 2016, prin care a fost invitat la sediul FPC „Confort” SRL în vederea negocierii și soluționării litigiului pe cale amiabilă, însă nu s-a ajuns la un numitor comun.

Reclamantul a precizat că, la 03 august 2016, avocatul Maxim Belinschi în interesele sale, a mai depus în adresa FPC „Confort” SRL o a treia cerere prealabilă, solicitând achitarea în beneficiul său a următoarelor sume de bani, ca urmare a producerii accidentului de muncă din 13 august 2016: suma de 218875,5 lei cu titlu de indemnizație unică; 150000 lei prejudiciu moral; plata indemnizației pentru perioada incapacității temporare de muncă pentru perioada de 180 de zile.

La 09 august 2016 Iurașco Cristian a recepționat răspunsul la cererea prealabilă din 03 august 2016 de la FPC „Confort” SRL prin care a fost informat despre faptul că la data de 09 august 2016, de către directorul FPC „Confort” SRL a fost emis Ordinul nr. 57/08, prin care s-a dispus de a i se achita până la data de 02 septembrie 2016, indemnizația unică în mărime de 65915,10 lei, iar cu referire la plata indemnizației pentru perioada incapacității temporare de muncă pentru

perioada de 180 de zile, să fie achitată la prezentarea foii de boală în contabilitate pentru perioada aflării sale în concediu de boală, iar cerința privind încasarea prejudiciul moral a fost respinsă.

Reclamantul a indică că este de acord cu achitarea de către FPC „Confort” SRL a sumei de 65915,10 lei, cu titlu de indemnizație unică, însă consideră că achitarea are loc doar parțial și nu este acea sumă pe care legea o prevede cu titlu de indemnizație unică, astfel indică că pârâtul urmează să-i achite indemnizația unică în mărimea cerută prin cererea prealabilă din 03 august 2016, în sumă de 218875,5 lei, iar suma restantă cu titlu de indemnizație unică pe care o pretinde de la FPC „Confort” SRL este în mărime de 152960,4 lei.

Iurașco Cristian a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea din contul pârâtului în beneficiul său cu titlu de indemnizație unică suma de 152960,4 lei, achitarea sumei prejudiciului moral în mărime de 200000 lei, pentru pierderea capacității de muncă în proporție de 45% din cauza accidentului de muncă produs din culpa pârâtului.

Prin hotărârea din 12 decembrie 2016 a judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Iurașco Cristian. A fost încasată din contul FPC „Confort” SRL în beneficiul lui Iurașco Cristian diferența indemnizației unice în sumă de 144194 lei și 40 bani și prejudiciul moral în mărime de 25000 lei, iar în total 169194 lei și 40 bani. A fost încasată din contul FPC „Confort” SRL în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 4425,83 lei. În rest, pretențiile lui Iurașcu Cristian cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, au fost respinse.

În susținerea soluției date instanța de fond a concluzionat că vina salariatului în producerea accidentului de muncă din 13 august 2015 nu a fost dovedită și răspunderea mixtă nu este aplicabilă la caz. Astfel, s-a stabilit că angajatorului în corespundere cu prevederile legale îi revine în exclusivitate vina în producerea accidentului de muncă, motiv din care FPC „Confort” SRL urmează să achite și indemnizația unică, obligație care nu a fost negată în totalitate de pârâtă.

La 05 ianuarie 2017, FPC „Confort” SRL, a declarat apel nemotivat, iar la 26 aprilie 2017 a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 12 decembrie 2016, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 22 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de FPC „Confort” SRL și menținută hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 12 decembrie 2016 .

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 20 aprilie 2018 FPC „Confort” SRL a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Buiucani,

mun. Chișinău din 12 decembrie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral (f.d. 3-9, Vol.II).

În motivarea recursului recurentul a menționat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond, le consideră ilegale și neîntemeiate, deoarece instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită probelor, dând prioritate reclamantului, nu a reținut argumentul pârâtului precum că Iurașco Cristian se grăbea să execute lucrarea pentru a pleca la masă, deoarece acest fapt nu a fost dovedit prin probe pertinente, consideră că, vina salariatului în comiterea accidentului de muncă nu a fost dovedită și răspunderea mixtă nu este aplicabilă la caz, iar instanța de fond totalmente a ignorat prevederile legale care stipulează obligațiile salariaților.

La 26 iunie 2018 Iurașco Crisitan reprezentat de avocatul Belinschi Maxim a depus referință la cererea de recurs înaintată de FPC „Confort” SRL prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil și neîntemeiat cu menținerea fără modificări a deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 12 decembrie 2016.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă (în redacția de până la 01 iunie 2018), recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 22 noiembrie 2017, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 01 martie 2018, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de FPC „Confort” SRL, la 20 aprilie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de FPC „Confort” SRL în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă (în redacția de până la 01 iunie 2018), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la

judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice,

respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de FPC „Confort” SRL este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de FPC „Confort” SRL ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de Firma de Producție și Comerț „Confort” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Victor Burduh

Dumitru Visternicean